

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART LAPJA

50. évfolyam, 173. szám

Ára: 60 fillér

Szombat, 1960. július 23.

ÜNNEPI HETEK ELŐTT

Ma este felhangzik a harsonák szava, kigyulladnak a reflektorok Szeged nagy »színháztermében«, amelynek falait az arkádok oszlopsorai, tetejét pedig a csillagos ég kárpítja alkotja. Nemcsak a Dóm előtti hatalmas színpadot árasztja el azonban a reflektorok sugárcsóvája, hanem a mai estétől közel egy hónapra át egész Tisza-parti városunk is reflektorfénybe kerül. Az ország közvéleményének, sőt mind több külföldi országnak a figyelmébe is jogosan irányul e nagymúltú városra, amely a szegedi ünnepi hetek merész és nagyraihivatott kezdeményezésével lépett elő, s e hetekben olyan kiemelkedő programokat nyújt, mint a szabadtéri játékok, az ipari vásár és a mezőgazdasági kiállítás.

Sok mindenről beszél Szegednek e nagy vállalkozása, amelynek kezdeti, de már e kezdetben sem lebecsülendő eredményeiről tavaly is meggyőződhattunk. Régóta megnyilatkozott már a szegediekben az igény, hogy újítsák fel városunk vezetői a híres szabadtéri játékokat új keretek között, s elevenítsék fel a szegedi ipari vásárok hagyományait is. Hosszú esztendőknél át nem nyílt erre alkalmas lehetőség, de az első adandó alkalommal a szegediek e tiszteletreméltó igényére, vállalkozó kedvére építve a város pártbizottsága és tanácsa megtette a kezdeményező lépéseket. Vállalta e nagy felelősséggel járó kezdeményezés gondjait, s a lelkes munkával megalkotott terv elnyerte a kormányzati bizalmát, messzemenő támogatását is. Így született újjá és érlelődött valósággá tavaly a szabadtéri játékok gondolata. Egyben a vártól is nagyobb sikerével mindenekelőtt arról tanúskodott, hogy a népek és vezetőinek összefogásával minden akadály legyőzhető, és ország világ elé állhatunk e közös összefogás termékeny talajából kinőtt alkotásainkkal. Ez az idei ünnepi hetek, az idei ünnepi játékok legfontosabb alapvonása is: az a széleskörű összefogás, amellyel a város minden becsületos dolgozója magáénak érzi e napok eseményeit, s nemcsak érzi, hanem tesz is érte ki-ki a maga módján, a maga lehetőségei között. Mert nem arról tanúskodnak-e a virágokkal feldíszített erkélyek, a virágpalántákkal beültetett házalók, a csinosított házak, utcácskák, mintha egy nagy család várná illő díszben, tisztasággal, szeretettel vendégeit. Hány és hány társadalmi munkás óra rejlik egy-egy kerület, egy-egy utcácsk csinosításában, amelyek, ha nem is egyedül az ünnepi hetek kedvéért történtek, de a szándékban, a munkák gyorsabb elvégzésében benne élt ez a gondolat is. Minden szegedi egy kicsit rendezője, de mindenképpen valamilyen formában részese ünnepi heteinknek — ez adja szívmelegítő, igazi tartalmát e mozgalmas napoknak.

Tudja mindenki, hogy a múltban is voltak szabadtéri játékok Szegeden, rendeztek ipari vásárt, jöttek idegenek, megkóstolták az ízletes szegedi halászlét, s vittek papucst is magukkal. Most tehát nem történik itt más, mint e régi hagyományok felelevenítése és egyszerű folytatása? Kereteiben, formájában tulajdonképpen csakugyan folytatásról van szó. Mégis mennyire más az, ami napjainkban Szeged falai között lezajlik. Erről beszélnek az előbbi sorok is, amelyek csak szerény szavakkal változhattak a szegedieknek szinte népmozgalom számba menő közös erőfeszítését, akaratát a vállalkozás minél nagyobb eredményessége érdekében.

Valami új történik például a Dóm előtt is. Bármennyire folytatása a játékok a korábbi hagyományoknak, mégis új ez a maga nemében, amelyre bátran használhatjuk a kezdeményezés kifejezést is. Igaz ez a megállapítás, ha csak abból a kiinduláspontból is nézzük, hogy a műsor feltétlenül a legmagasabb igényesség, a szocialista kulturális politika jegyében fogant és egyéni érdekek, üzleti célok semmiképpen nem lehetnek befolyásoló. Nem ok nélküli ez a megjegyzés, hiszen közművelődési dolog, hogy a múlt játékeinál ilyesféle tényezők nem egyszer jutottak szerephez. A másik megállapítás, amely az újat, a kezdeményezés jellegét hivatott bizonyítani, ma már szinte közhelynek számít. De az éppen a felelős benne, hogy ma már egyebek között annyira természetesen vesszük az új közönséget a színházban, a tárlatokon, a hangversenytermekben — és itt a szegedi szabadtéri játékokon is. A munkás, aki a múltban csak a térről kívül rekedve hallgatta a kiszűrődő zenét, vagy az állóhelyekre futotta keresetéből, s a paraszt, aki a falu csendjében többnyire fel sem figyelt rá, mit rendeznek az urak az ő pénzéből is a városban, most ott ül a legjobb helyeken és egy feltárló új világ frissítő, erőt árasztó levegőjét szívja magába.

E sorok igazát bizonyíthatják a szabadtéri játékok szervezőirodájának számoszlópai, s még inkább gondolj, hogyan elégték ki az üzemekből már hetekkel előbb jelentkező jegyigényeket. Az ország birtokosai, a munkások beülnek a páholyokba, a széksorokba kultúrára éhesen és magabiztosan. Magabiztosan, mert tudják, hogy ők az igazi mecénásai e nagy kulturális ünnepnek, hiszen az ő munkájuk, erőfeszítésük teremti meg napról napra anyagi javainkat, teremti meg alapfeltételeit e játékoknak is. Velük együtt jönnek a falvak, a tanyák dolgozó parasztjai, ugyancsak birtokosai a hatalomnak, részesei anyagi és kulturális felemelkedésünknek. Nem a kalendáriumot olvasó, petróleumos szobákból előbátortalanlankodó paraszti nép lép itt elő, hanem művelődni vágyó, öntudatosodó, mindinkább felvilágosult dolgozó emberei a földnek, kiknek falusi művelődési otthonok, könyvtárak, a művelődés száz és száz szála nyújtja a kulturáltabb életviszonyokat. Velük egy sorba ül az értelmiség, a szellemi munkás is, aki magára talált, hivatására lett ez új rendben, a munkás-paraszt hatalom rendjében. Éppen a mi szabadtéri játé-

kaink is hozzájárultak az értelmiségnek ahhoz a felismeréséhez, hogy a proletariátus diktatúrája nem megfojtja, hanem ezzel ellenkezőleg, felkarolja és élteti kulturális értékeinket, az emberiség kultúrájának igazgyöngyszemeit, s mindezeket a dolgozó nép egészének közkinccsá kívánja tenni.

A szabadtéri játékok mellett méltán dobogtathatja meg szegedi szívünket az ünnepi hetek másik két kiemelkedő programja, az ugyancsak ma megnyíló XVIII. Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás, valamint az egy hét múlva kezdődő Délalföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár. Mindkettő ugyancsak a maga keretei között, ha viszonylag talán kis méretekben is, de tükrözi azt a roppant változást, amely hazánkban a felszabadulás másfél évtizede alatt végement. Az ipari vásár 14 ezer négyzetméternyi területének zömét a szocialista ipar és a szövetkezetbe tömörült kisiparosság remekei, izléses és kedvelt készítményei töltik be. Szinte minden kiállítási tárgy és a különféle iparcikkek bő választéka arról beszél, hogy a nyújtott le- rázott munkás, a szövetkezettel megerősödött kisiparos még szebbet, még jobbat teremt meg keze munkájával, mert szaktudása mellett lelkesedése, az értelmű lelt munka öröme is irányítja e dolgoz kezeket. A mezőgazdasági kiállítás számos érdekessége mellett ugyancsak beszédes bizonyítékok sorát tárja majd a látogatók elé arról, hogy micsoda új élet, micsoda eddig ismeretlen lehetőségek tárulkoznak fel a növénytermesztésben, az állattenyésztésben a szövetkezeti mezőgazdaság kialakulásával. E kiállítás, reméljük, hasznos tapasztalatcsere lehetőséget is teremt az itt összeseregülő parasztemberek számára: termelőszövetkezeti gazdák elmondhatják tapasztalataikat a még egyéneknek és más vidékek gazdái beszélhetnek munkájukról a szegedieknek, vagy viszont.

Nem pusztán látványosságának szánja e két kiállítást a város — bár kétségtelenül nem szorul háttérbe érdekessége sem —, hanem meg akarja mutatni, mire képes egy város dolgozó társadalma, amely él a szabad ország adta lehetőségekkel és a szocialista építész felemelő útját járja. Nehány éven át a felszabadulás után nem a megfelelő ütemben fejlődött városunk, most annál nagyobb lendülettel épül, növekszik, erősödik. Szeged dolgozóinak joga a büszkesége, hogy ilyen méretű és jelentőségű ünnepi hetek rendezésére képes, mint a tavalyi után a most kezdődő idej, de a jogos büszkeség mellett egy pillanatra sem szabad felejtetnünk, hogy ennek alapját pártunk, kormányzatunk segítő készsége teremtette meg, amelyre a jövőben is építünk és számítunk.

A mi ünnepi heteink, a szabadtéri játékok nagyszabású kulturális megmozdulása, a vidéki élet ilyen tekintetű felfrissülése is folyománya, egyenes következménye általános politikánknak, amely a vidék felemelésére és a művelődés, a kultúra teljességére, kiterebélyesítésére törekszik. A múltból ezt nem mondhatjuk el, még a játékok — a már említett tartalmi változásokkal ugyan — itt, Szegeden zajlottak is. Nem a vidék felemelése, nem az általános kulturálódás része volt mégsem akkoriban az ünnepi szabadtéri játék, hanem egy üres, sovíniszta »kulturális« meséjének bizonygatása, amelyből szájtépő hazafiak igyekeztek kirakatpolitikát csinálni. Sok-sok jószándékú becsületes művész és művészetbarát ember fáradozása, vált így mások eszközévé, vagy éppen sikkadt el az ellentétes szándékú törekvések hinárjában.

A magyar vidéknek, a szocializmust építő Magyarországon egy nagy városának fórumáról a kulturális értékek megbecsülésének, a népek barátságának, a békés alkotó életben rejlő beláthatatlan lehetőségeknek eszméjét hirdetjük. Nem állítjuk, hogy világraszóló, amit teszünk, hogy nincs már semmi, e körül, amit javítani, amit tökéletesíteni kellene. Vannak gondjaink a vendégek elszállásolásával, az ünnepi hetek jelenleginél is nagyvonalúbbá tételével és más kisebb-nagyobb problémával kapcsolatban. Mindezek, biztosak vagyunk benne, hogy időről időre, évről évre csökkennek, mind kevésbé jelentősekké válnak. Azzal a hittel, s erőkben bízó tudattal nézünk az ünnepi hetek, a játékok jövője elé, amely bátorságot adott tavalyi megindításukhoz és az idej még nagyobb igényű folytatásukhoz.

Világraszólóvá akarjuk tenni annak hangos és elhallgattathatatlan hirdetését, hogy az operaköltészet szárnyaló dallamait, az igaz érzelmekről, az élet szépségeiről szóló írók, költők szavait, a művészet tiszta szép hangját akarjuk hallani, s nem a fegyverek kattogását, bombák robbanását, asszonyok, anyák sírását, gyermekek jajszavát. Azt hirdetjük innen, e világméretekben talán kis város ünnepi heteiről Erkel muzsikájával, a moszkvai balett művészek játékaival, Madách klasszikus művével és minden egyébvel, hogy csak az a politika lehet célravezető, s találkozzhat az emberiség helyesléssel, amely életet, biztos megélhetést, műveltséget nyújt. Nem elpusztítani, hanem fejleszteni akarjuk az emberiség kulturális értékeit — ennek fényes tanúbizonyságai a szegedi ünnepi hetek. S a népek békés egymásmellett élésének a Szovjetunió által meghirdetett politikája vezethet csak tovább ezen az úton.

A ma este felzengő harsonák szava hirdeti majd, hogy ezen az úton járunk: a béke, a jólét, a kulturális felemelkedés virágzó, egyszerű távlatokat nyitó útján.

LÖKÖS ZOLTÁN

Ma:

A Biztonsági Tanács
határozata
a Kongói Köztársaság
ügyében

Közérdekű kérdések

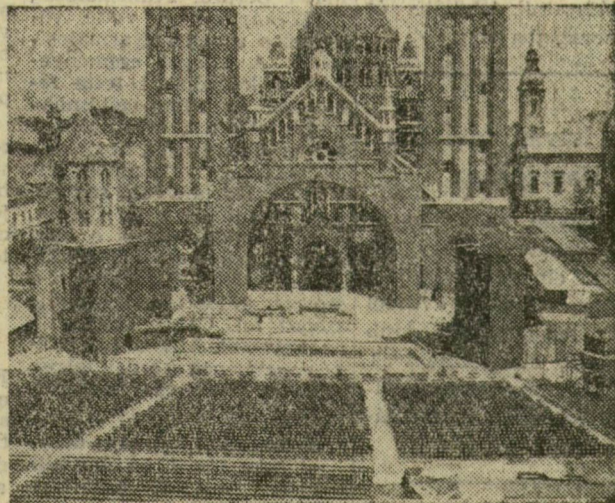
A hétvégi sportműsor

Ma kezdődik

a szabadtéri játékok
ünnepségsorozata

Dél előtt nyitják meg az Ipari vásárt

— Este díszelőadás a Balettszínház téren

(Liebmann felv.)

A szegedi ünnepi hetek nyitánya a mai nap: megkezdődik az egyhónapos nagy kulturális program, s az ipari, mezőgazdasági és sportesemények gazdag sorozata.

Dél előtt 10 órakor a hagyományos helyen megrendezett XVIII. Ipari Vásár és Kiállítás ünnepélyes megnyitóját tartják meg.

Megnyitó beszédet Ladányi Benedek, a városi tanács v. b.-elnöke helyettese mond. Ezután

naponta reggel 9 órától este 21 óráig várja a vá-

sár és kiállítás a látogatókat.

Este 8 órakor

A Szegedi Szabadtéri Játékok színhelyén folytatódik az ünnepi program, a játékok megnyitásával és első előadásával.

A harsonások háromszor üdvözlik majd a közel nyolcezer közönséget, s azután 8 óra 10 perckor a Hunusz akkordjai csendülnek fel. Ezt követően Biczó György, a városi tanács v. b.-elnöke mond ünnepi beszédet, majd bemutatják a játékok nagy sikert aratott, s idén felújított nyitó operáját, Erkel Hunyadi László-ját.

Tíz kiállítás nyílik

Ma délután az ipari vásár megnyitásával egyidőben összesen tíz különböző kiállítás nyitja meg kapuit a Szegedre érkező vendégek és a város érdeklődő közönsége számára. Nagyszabású képzőművészeti kiállítás nyílik a Móra Ferenc Múzeum képtárában »Képzőművésztünk a felszabadulás után« címmel a Nemzeti Galéria rendezésében, amelynek anyagában több szegedi festő képei is kiállításra kerülnek. A kiállítások centruma az ipari vásár területén az Építőipari Technikum épületén. Itt 5 kiállítás anyagát tekinthetik meg az érdeklődők. Az épület egyik földszinti termében nyílik meg a szegedi bányagyművek igen értékes anyagú tárlata. Az I. emeleti termekben a Képzőművészeti Alap Kiadóvállalatának »A képes levelezőlap története« című kiállítását láthatja a közönség. Az épület II. emeletén 4 tárlat nyert elhelyezést. Kiállítottak a szegedi általános és középiskolák politechnikai oktatásának eredeti anyagát, s végül itt helyezték el a Szegedi Szabadtéri Játékok történetét bemutató tárlat anyagát is.

Ugyancsak ma délután nyílik a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában egy érdekes építészeti kiállít-

tás, míg a múzeum földszinti kiállítótermében a »Szegedi kismesterségek« című néprajzi tárlatot tekinthetik majd meg az ünnepi hetek vendégei.

Nemzetközi fotókiállítás nyílik ugyancsak ma délután az Ifjúsági Ház nagytermében. A fotókiállítást a Szegedi Fotóklub rendezi, s anyagában számos külföldi fotóklub elküldött képei szerepelnek. Végül a Tolbuhin sugáruúti Úttörőházban az úttörő »Ki mit gyűjt?« cse-reklub rendez érdekes, cse-relehetőséggel egybekötött kiállítást.

Térzenék,

muzsikáló nyári esték

Az ünnepi hetek keretében a szabadtéri játékok ideje alatt minden szombaton és vasárnap helyi és vidéki füvös, valamint népi zenekarok közreműködésével összesen tizenhárom alkalommal rendeznek térzenét a Széchenyi téren felállított pódiumon. Így július 23-án, szombaton este 18 órakor a hódmezővásárhelyi Honvéd zenekar, 24-én, vasárnap délután 11 órakor a Munkásörög zenekara, 30-án ismét a hódmezővásárhelyi Honvéd zenekar, 31-én, vasárnap a Határőrség Központi zenekara, augusztus 6-án a hódmezővásárhelyi Honvéd zenekar, 7-én a Munkásörög zenekara, ugyancsak 7-én délután a Béke zenekar, 13-án a Munkásörög zenekara, 14-én a hódmezővásárhelyi Honvéd zenekar, 20-án, szombaton a Határőrség Központi zenekara, 21-én a Munkásörög zenekara és végül 21-én este a Dankó zenekar ad szórakoztató műsort.